

осъществява замисълът П.Хитов да замине за Букурещ, където е планираната среща с полк. Д.П.Паренсов. Там получава от него първите конкретни задачи - да издирва българи, подходящи за преводачи, водачи и т.н. Междувременно обаче от кореспонденцията между Гр.Начович и Димитър Иванов става ясно, че всъщност войводата е имал и други по-ранни връзки и ангажименти с русите. П.Хитов уведомява още на 8 април, че не може да дойде "за проектираното пътуване", защото не разполага с нужното време. Освен това според Гр.Начович изпратената му от "мустаките" сума от 500 франка "не стигат нито за пътни разноски на ония, които ще ходят на 20 градища да основават комитети или аген/т/ства".⁵ Налице са коментарите, свързани с известните планове на полк. Паренсов, подпомаган от кръговете около Евлоги Георгиев, за организирането на голяма разузнавателна мрежа не само в придунавските градове, но и във вътрешнобългарските селища. Няма съмнение, че П.Хитов не само е запознат с тези планове, но през късната пролет на 1877 г. вече работи активно и съдейства за изпълнението им.

Един ден преди обявяването на войната, на 11 април 1877 г. полк. Г.И.Бобриков докладва на началник-щаба на армията ген. А.А.Непокойчицки, че се срещнал с българина П. Хитов, като обяснява, че последният е запознат подробно с проходите в Стара планина, със състоянието на пътищата, мостовите и околните населени места.⁶ През втората половина на април Паренсов е готов със своя доклад също до ген.Непокойчицки, в който излага непосредствените си впечатления от П.Хитов и неговите възможности, опит и знания - качества, необходими за един лидер.⁷

В същото време войводата се заема с пряката си задача да издири и събере своите момчета: "Ако се сложело да има война, ще ги намеря - заявява той - Аз имам момчета, които познават пътищата навред из България."⁸ Първият му маршрут е към градовете Браила и Галац, като за обиколката полк. Паренсов му предоставя необходимите средства. В Браила Хитов намира най-напред своя дългогодишен сподвижник Дядо Жельо войвода /Желез Чернев/. Последният със сигурност е запознат още преди това с очакваното от него, както и от мнозина други изявени българи съдействие, но обстоятелствата налагат да се координират и преразпределят задачите с П.Хитов. В Галац той се среща с известния български търговец и революционер Рафаил Атанасов, с когото е имал от по-рано близки контакти и с когото сега обсъждат въпроса за подбор на момци- доброволци от града и околностите. Според Р.Атанасов желяещите са около 60 души, но по-късно в свое писмо до Хитов го оповестява, че в града вече са събрани 200 души - в края на април 1877 г., като издръжката им е поел той самият.⁹

С неголяма чета от 16 души Хитов и Дядо Жельо се завръщат в румънската столица и се свързват с полк. Паренсов; той изисква допълнителния списък от доброволци, които очакват да се съберат. Впоследствие тези момчета се "разпратиха по батальоните", както обяснява Хитов, т.е. по авангардните руски части, за да изпълняват специалните задачи от разузнавателен характер или като водачи.